

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semenške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljajo trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 103.

V Ljubljani, v soboto 7. maja 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 6. maja.

Obrtna šola v Trstu.

V državnem proračunu nahaja se letos zdaten znesek 23.000 gold. za osnovo državne obrtne šole v Trstu. Naučni minister je v budgetnem odseku na poziv dr. Tonklija rekel, da bode šola tako osnovana, da bode tudi slovenskim mladeničem dana prilika se v tej šoli izobraževati. Vsakdo je to izjavo smatral za nekako zagotovilo, da se bodo slovenski učenci podučevali v svojem maternem jeziku. Tako je sodil tudi Tržaški mestni zbor, ki mu je pa reč tako zasmrdela, da je sklenil obljubljeno podporo tej šoli zopet odtegniti, ako učni jezik ne bo izključljivo italijanski jezik. Minister uka in bogočastja je na to mestnemu odboru odgovoril, da bo italijanski jezik izključljivo učni jezik, in da se bo slovenski jezik učil le kot učni predmet, ako se oglasi zadostno število slovenskih učencev. Ali tudi s tem mestni odbor ni bil zadovoljen in je sklenil neko resolucijo, v kateri ministru odgovarja, da tudi tega ni treba in da je učenje slovenskega jezika v Trstu nepotrebno in brez vsaktere koristi. Vse to pripravilo je slovenske poslance, da so v današnji seji v državnem zboru do naučnega ministra stavili naslednjo

interpelacijo:

„Iz poročila primorskega uradnega lista „Osservatore Triestino“ dne 29. aprila t. l. o seji Tržaškega mestnega zbora dne 28. aprila t. l. je razvidno, da je prevzvišeni gospod naučni minister cesarskemu namestništvu v Trstu 20. aprila t. l. telegrafično sporočil, da bode učni jezik na državni obrtni šoli, ki se snuje v Trstu, izključljivo italijanski jezik, in je le vprašanje, bi li ne bilo primerno slovenski jezik iz didaktičnih vzrokov na tej šoli vpeljati kot neobligaten učni predmet, ako se več slovenskih učencev oglasi za sprejem v to šolo.

Iz poročil Tržaških časnikov je razun tega tudi še razvidno, da sta Tržaški mestni odbor in tamošnja

trgovska in obrtna zbornica za ustanovo te obrtne šole obljubila podporo le s tem pogojem, da se italijanski jezik določi kot izključni učni jezik.

Gledé na to, da južne dežele še nimajo nobene državne obrtne šole, da je toraj šola, ki se ima z velikimi državnimi stroški ustanoviti v Trstu, namenjena to pomanjkanje odpraviti in da jo je treba v ta namen tako osnovati, da jo bodo mogli kolikor mogoče obiskovati prebivalci na Primorskem in v sosednih slovenskih deželah;

dalje gledé na to, da v Trstu in okolici po izkazu ljudske statistike živi 88.887 Italijanov pa 26.263 Slovencev, na vsem Primorskem pa 276.603 Italijanov, 199.124 Slovencev in 121.732 Hrvatov, in da se je mnogo slovenskih učencev nadejati tudi iz sosednih dežel;

še dalje gledé na to, da se zlasti med slovenskim prebivalstvom razodeva poseben razum za obrtna dela in da se jako živo čuti potreba obrtnega poduka;

potem gledé na to, da bi z ozirom na prej omenjene različne prebivalce tudi temeljnemu državnemu zakonu nasprotovalo, ako bi se pritrdilo od Tržaškega mestnega zbora in od trgovske zbornice stavljenemu pogoju, da mora biti učni jezik na državni obrtni šoli izključljivo italijanski jezik, ker temeljni zakon določuje, da se morajo v deželah, kjer več narodov prebiva, javne šole tako vrediti, da dobí vsaki narod potrebne pripomočke za izobraženje v svojem maternem jeziku;

in slednjič gledé na to, da bi poduk v izključljivo italijanskem učnem jeziku na eni strani zaviral učne vspehe, na drugi strani pa prav žaljivo preziral opravičene zahteve slovenskega prebivalstva po obrtnem poduku in jih odpravil tudi za vso prihodnost, ako bi se sprejel od Tržaškega mestnega zbora in trgovske zbornice stavljeni pogoj, in da bi bilo tudi proti vsi državni koristi, ko bi se poitalijančevanje slovenskega prebivalstva pospeševalo celó z obilnimi državnimi denarji, podpisani vprašajo:

1. Je li res, kar poroča vladni list Tržaški?

2. In ako je to res, hoče li gospod naučni minister potrebno ukreniti, to določbo odpraviti in učni

jezik na državni obrtni šoli, ki se snuje v Trstu, tako vravnati, da bode ta šola veljala tudi za slovensko prebivalstvo?

Na Dunaji, 5. maja 1887.“

Interpelacija je bila sinoči v Hohenwartovem klubu odobrena in danes izročena po Tržaškem poslancu Nabergoju. Z njim vred je pa niso podpisali samo vsi slovenski poslanci, kar jih je tukaj, ampak tudi skoraj vsi drugi poslanci Hohenwartovega kluba, dalje mnogi udje Liechtensteinovega in českega kluba, v vsem skupaj 52.

Budgetna razprava.

(Deseti dan.)

Sinoči imela je zbornica sejo, v kateri je pritrdila carinskim tarifom, kakor so bili sprejeti od gospodske zbornice. Seja je trajala tri ure, ker se je bilo več levičarskih poslancev oglasilo k besedi in je tudi trgovinski minister dvakrat govoril, da je predloge priporočal za sprejem. Povdarjal je zlasti, da je iz marsikterih vzrokov želeli, da se carinski zakon prej ko mogoče reši, zlasti pa zato, ker bo treba z vnanjimi deželami ponavljati trgovinske zveze. Hallwich je sicer nasprotoval in priporočal, da naj zbornica ostane pri svojem sklepu, pa njegov predlog je ostal v manjšini, in v tretjem branji so tudi levičarji glasovali za carinski zakon. Ker ste ga sprejele tudi ogerski zbornici, bode že te dni od cesarja potrjen in stopi s 1. junijem v veljavo.

Druga točka dnevnega reda je bilo nadaljevanje posebne razprave o državnem proračunu, ki pa zaradi pozne ure ni prišla več na vrsto in se je nadaljevala danes. Mnogo govoričenja je bilo danes pri stroških za policijo, in cela vrsta govornikov se je oglasila pri politični upravi, ki bode danes komaj rešena, dasi ima biti tudi večerna seja.

V gospodski zbornici bo jutri razprava o Schmerlingovem predlogu gledé Pražakovega jezikovnega ukaza in so se vladni prijatelji iz raznih krajev in dežel sošli, da vladi pomagajo k zmagi.

LISTEK.

Lov na kralja-tigra v Bengalju.

(Dalje.)

Radža na tigrovem lovu.

Še veliko veličastniši pa je lov na kraljevega tigra z izurjenimi sloni. Obe siloviti živali ste si natorno sovražni. Tiger se sicer slona boji in beži pred njim, slon pa srčno napada svojega nasprotnika. Kadar se hoče razveseljati podkralj Indije, ali veliki Radža (poglar Indov) ali kaki krajni glavari s tem zares kraljevim lovom, izbere si največje slone, kakor jih je le dobiti. Slonu se priveže na hrbet nekak koš ali kurnik iz močnega trdnega lesa, podoben mali trdnjavici za pet ali šest lovecev. Prispevši do tigrovega ležišča, razpostavijo vodniki slone v širokem krogu, ter jih potem prepusté lastni volji, da kretajo brez ovire. Bojevití nagon namreč slona sigurnejše vodi, kakor še tako skušen lovec. Ko bi kdo hotel slona voditi v odločilnem trenutku, bi slon kar zdívil in najhujši nesrečo napravil.

Lov se začne. Kakor gorjačo drži kviško slon svoj rílec in silni okli ste pripravljene za boj; tako stopajo vsi sloni proti središču goščave. Kakor hitro zapazi kateri slonov svojega sovražnika, gleda, da si zasloni hrbet s kakim visokim drevesom, dobro vedoč tigrovo navado, da bi se splazil okoli njega ter mu potem od zadej skočil na tilnik, ali se ga na kakem drugem občutljivem delu oprijel, kakor pijavka. Čuječe pazi s svojimi malimi pa živimi očmi vsako najmanjše kretanje svojega sovražnika, stopi korak naprej, in v tem trenutku skoči mu tiger, ki se čuti opaženega, nasproti, kakor blisk. Pa že pri tem prvem napadu ga telebi slon ne redko z ročnim vdarcem svojega trobea na zemljo, ga pritisne z okli na zemljo ter ga zmečka s svojimi velikanskimi nogami. Včasih se pa tiger izogne s čudovito gibčnostjo temu smrtnemu vdarcu in gré okoli slona, da ga vnovič napade. Grozé s trobecem, obrne se slon okoli drevesa, ki mu zaslanja hrbet, in se vnovič postavi sovražniku nasproti; med tem imajo lovci priliko, da streljajo na besno zver.

Le takrat bi znal postati lov nevaren, ko bi več tigrov slona ob enem napadlo. Nekdo, ki je

bil priča, pripoveduje, da sta enkrat skočila dva tigra na slona s tako močjo, da sta čeznj skočila, kakor strel in padla na zemljo. Pa preden sta se bila pobrala, že je slon enega zmastil, drugega pa so lovci vstrelili. O drugi priliki je pa ravno ta slon, najpogumnejši in gibčnejši v boji, tako srečno na drevo pritisnil nasproti skočivšega tigra, da je takoj poginil. Sunil je pa tako silno z oklo, da je ni mogel nikakor iz drevesa izdreti, morali so mu jo odžagati skoraj za tretjino dolgosti. To ponižanje je pa tudi slonu tolikanj srčnost podrló, da se ni dal več rabiti za nobeno delo, celó svojemu vodniku ni hotel pokoren biti in morali so ga na splošno žalost spustiti nazaj v gozd.

Indi, ki gredó v velikem številu kot spremljevalci na lov, planejo čez mrtvega tigra, mu oderó kožo, ter glavo in šape izročé Radži ali pa tujcu, kojemu na čast je knez napravil lov. Za-se ohranijo le mast, kot izvrsten lek zoper trganje. Ako so lovci le Indi, ali če slučajno najdejo v goščavi mrtvega tigra, porežejo mu bradno dlako, katero stopé v žolčnato tekočino, ki je najhujši otrov, tako, da le kapljica te tekočine, stajana v kupici vode, gotovo umori brez vsega sledú kacega ostrupljenja.

Govor poslanca Šukljeja,

27. aprila v državnem zboru.

(Dalje.)

Vsled takih dogodkov me je v resnici veselilo, da sem v letošnjem nadrobnejšem poročilu o pravosodnem ministerstvu našel mesto, ki reši po mojih mislih čast Slovencev, posebno Kranjskim. Gospod poslanec Lienbacher je poročal, kako so poskusili na Koroškem s kaznjenci zavezati hudournike. V svojem poročilu je jako pohvalil delovanje kaznjencev, posebno pa povdarjal, kako uspešno so gasili pri požaru v Kočah. Posebno pa me je zanimalo, kako gorke besede je pristavil poročilu nek poslanec, kterega navadno ne najdem med zagovorniki Slovencev. Ta je gospod poslanec dr. Heilsberg. Povdarjal je, s kakim pogumom in požrtvovalnostjo so kaznjenci gasili, in v resnici, gospôda moja, človeku seže v srce, ko to bere. Kjer nikdo ni mogel več prestati zaradi sopara in vročine, prestali so kaznjenci; zavrnilo so žgano pijačo, katero so jim ponujali pri delu, da bi ne zamudili rešilnega dela. Komično se glasi, gospôda moja, da so kaznjenci varovali otete stvari — pred tatovi. (Veselost.) Krona je to priznala; 16 kaznjencev odpustili so precej kazni, nekterim do 1½ leta, vsem drugim se je odpustila poostrena kazen s postom. Gospod poslanec dr. Heilsberg je mnogo omenil v budgetnem odseku; pristaviti bi še moral, da so oni kaznjenci, oni izvržek človeštva, ki so se iz lastnega nagiba vdeležili rešilnega dela, ki so na tako ganljiv način priskočili na pomoč sodržavljanom nemške narodnosti, vsi brez razločka kranjski Slovenci, oni Slovenci, kterim v Vaših listih in žalibog tudi v tej visoki zbornici očitata surovo, slepo, fanatično sovraštvo do Nemcev. Če delajo tako naši kaznjenci, sprideni udje slovenskega naroda, potem lahko s povzdigneno glavo moremo pričakovati sodbe, ki se mora tukaj izreči med slovenskim narodom in njegovimi tožniki. (Dobro! na desnici.)

Gospôda moja! Včeraj so trdili v generalni debati, kakor je že navada nekaj let, da se zatira nemštvo, prezira nemški živelj in Slovanom v Avstriji daje prednost.

Gospod poslanec vitez Carnerl je Vam na svojem potnem robci razgrnil „obličje poslovanjene Avstrije“, in gospod poslanec dr. Menger mu je pošteno prikladal. Ko sem to poslušal, gospôda moja, nisem mogel zatreti želje: Ko bi vsaj moj revni narod moral nekaj časa prenašati ono zatiranje, o kterem so gospodje na nasprotni strani tako ganljivo govorili! (Dobro!) Gospôda, kaj pa naj rečemo mi, kterim se prezira član 19. vsak dan, reči smem, vsako uro? Kaj naj mi porečemo v sedanjem položaju? Zdi se mi, dovolite mi razliko znanega izreka, da je Avstrija postala država nerazumljivosti. Na eni strani so Nemci napovedali ministerstvu boj do skrajnega in ga pobijajo do skrajnega, akoravno jih vlada brani in boža, na drugi strani so pa prezirani in zanemarjeni Slovenci, zvesti pristaši ministerstva. Gospôda moja! Kdor to vidi, mora v resnici priznati, da se v teh prostorih večasi igra „narobe svet“.

Ne bom dalje razpravljajal teh stvari, ker bomo pri nadrobni debati imeli priložnost, jasno dokazati resnico.

Fakiri, nekaki beraški čarovniki, kteri se pogosto nahajajo v Indiji, kupčujejo s to nevarno stvarino. Nosijo to stvar v bambovih cevih očitno okoli, ker ni prepovedana v angleški Indiji, kakor pri nas v Evropi, trgovina z otrovi. Ako pridejo v vas, stopijo v vsako kočjo in prašajo: „Potrebujete moje pomoči?“ To pomeni ravno toliko, kakor bi dejal: „Imate kakega sovražnika, nad kojim bi se radi maščevali, ali starega sorodnika ali otroka preveč, kterega bi se radi znebili?“ Ako se mu pritrudi, dá Fakir dve, tri ali deset kapljic, kakor naj bo že smrt, počasna ali hipna. Posebno v nevarnosti pred tem otrovom so vdove. Odkar je namreč prepovedala angleška vlada tako zvane „Sutti“, t. j. več ali manj prostovoljno seziganje vdov na grmadi ranjkih mož, skoraj druge smrti pričakovati ni tem nesrečnicam; še posebno v nevarnosti so tiste, ki so brez otrok, ker take smatra lastna družina kot tuje po ondašnjem običaji.

(Konec prih.)

Ker sem že predolgo tirjal pazljivost visoke zbornice, hočem le ob kratkem spregovoriti o gospodarskem vprašanju. V narodno-gospodarskem oziru tudi sedanje ministerstvo primeroma manj stori za naše dežele, kakor za druge. Moja ožja domovina Kranjska je gledé državnih cest gotovo najbolj zanemarjena v celi Avstriji, in ministerstvo Taaffejevo je vsega skupaj dovolilo 29.300 gold. za popravo ceste čez Gorjance, kjer pa so preložili le jeden klanec, in revnih 6000 gold. letos za popravo ceste med Novim mestom in Št. Jernejem. Če se ne boče godilo hitreje, bodo morda naši vnuki uživali dobrote teh cestnih poprav.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. maja.

Notranje dežele.

V českim klubu so se posvetovali o prošnjah českkih občin, ki se tičejo gospodarskih in šolskih zadev. Klub je prošnje izročil posameznim klubovim odsekom. — Novoizvoljeni poslanec grof Kolovrat-Krakovski vstopil je v klub. Ob enem je klub izrazil obžalovanje zaradi govora poslanca dr. Vašaty-ja v državnem zboru.

„Neue Freie Presse“ očita ministerstvu, da stoji na istem stališču, kakor nekaj Hohenwart. To kaže tudi, da so se srednje stranke ločile od Taaffeja. V gospodski zbornici je stavila srednja stranka predlog, ki izraža ministerstvu nezaupanje; v zbornici poslancev je Coronini z nekterimi tovariši pokazal pravo barvo ter glasoval proti dispozicijskemu zakladu.

Ogerski dijaki izročili so državnemu zboru prošnjo, da bi se madjarščina vpeljala pri vseh ogerskih polkih. V prošnji povdarjajo, da bi bila madjarščina le na korist skupni armadi. Dalje trdijo, da vsi krogi goje enako željo. — Ta prošnja bo dala zopet povod živahnim debatam v zbornici. Mi pa upamo, da se madjarom ne bo spolnila ta želja.

Vnanje države.

Srbski kralj Milan je prijatelj Avstriji, toda druge veljavne osebe si prizadevajo, da bi se Srbija bolj približala Rusiji. Listi so pisali, da pojde kraljica Natalija v Krim in se tam snide z rusko carsko družino. Zato so sklepali iz tega, da ima kraljica nalogo, približati Srbijo Rusiji, za kar se neki mnogo prizadevata Ristić in ruski zastopnik Persiani. Novejša poročila pa trdijo, da se bo sestavilo koalicijsko ministerstvo, katero bo vodil dosedanji predsednik Garašanin. Če se vresniči to poročilo, potem smemo trditi, da tudi vnanja srbska politika ostane v prejšnjem tiru. Opozicijski listi očitajo Garašaninu, da je kriv gospodarskemu propadu v Srbiji. Za Avstrijo je velicega pomena, kako se reši srbsko ministersko vprašanje.

Nemiri Arnavtov na srbsko-turški meji ponavljajo se večkrat, toraj jim ne moremo pripisovati nobene politične važnosti. Iz Carigrada se poroča, da ropanja Arnavtov niso znamenja vojske. Ti ljudje so divji, ki ne poznajo ne pravice, ne meje. Turčija ima sama ž njimi opraviti. Srbska vlada se je zaradi napadov pritožila pri Turčiji, in ta je vse potrebno ukrenila, da prepreči mejne prepire in boje.

Rusko vojno ministerstvo hoče vojaškim duhovnikom zboljšati plače in jim dovoliti enake pravice, kakor častnikom. S tem namerava minister nastaviti v armadi bolj omikane in učene duhovnike. — Državni svet je sklenil, da vsak plača 12 rubljev na mesec za potni list, kdor hoče iti iz Rusije. Finančni minister je trdil, da država ne potrebuje teh davkov, in je nasvetoval, da se od tega odloči 130.000 rubljev za onemogle vojake, drugo pa se porabi za ruske toplice. Ruski bogatini namreč radi zahajajo v druge dežele, kjer pusté mnogo denarja. Vlada pa hoče olepšati domače toplice in zdravilne kraje. — Rusija se pripravlja na boj, to kaže njeno oboroževanje. V pristanišču mesta Nikolajeva delajo noč in dan. Vlada je odločila 2 milijona rubljev, parabili pa so že 3 milijone. Tudi v Varšavi bodo razširili vojaške magacine. — Kako se bo končalo nasprotje med Katkovom in Giersom, ni še gotovo. Car se strinja s Katkovimi nazori, akoravno se javno mnenje nagiblje bolj na Giersovo stran. Časniki imenujejo sedaj zopet grofa Šuvalova kot naslednika Giersu. — Nedavno je bil poklican Katkov v Peterburg. Njegovo potovanje je v zvezi z gimnazijskimi zadevami. Car namreč ni prijatelj klasičnim študijam. Zato nameravajo v nižjih razredih povišati šolnino in nekaj ur za klasične jezike odločiti računstvu. Na Peterburškem vseučilišču je okoli 2000 slušateljev; to nameravajo skrócić za polovico. Pri vpisovanju bodo jako previdni. Mogoče, da bodo odstavili tudi nekaj profesorjev, ker se ustavljajo novemu učenemu načrtu.

Nemško-francoski prepri zaradi dogodka v Pagny se je polegel. Schnaebele, kterega ime je sedaj znano po celi Evropi, bo v kratkem pozabljen.

Nemški veleposlanik grof Münster se je vrnil v Pariz in se oglasil pri ministru vnanjih zadev. Flourensu je izrazil svoje veselje, da se je vrnil na svoje mesto in da je rešeno kočljivo vprašanje. Münster je zatrdil Flourensu, da bodo razmere med Francijo in Nemčijo zopet prijazne. Nasprotno je Flourens obljubil, da bo tudi v prihodnje, kakor do sedaj vodil vnanjo politiko v mirnem smislu. Na Bismarkovo poročilo o Schnaebelejevem dogodku, katero je bil izročil Herbetu-ju, odgovorila sta le dva francoska lista: „France“ in „Temps“. „Temps“ trdi, da nemška vlada ni storila prav, ko je pripravila Schnaebele-ja. Mejni prepri se morejo poravnati le po diplomatičnem potu. Obravnave pri sodnijah so nevarne in brez uspeha. Svetuje Bismarku, naj v prihodnje ravná previdneje, da se namreč enaki slučaji rešujejo le z diplomatičnimi dogovori. V „Moskovskih Vjedomostih“ piše D. Ilovajski o tem dogodku: Ta zadeva ni bila nevarna evropskemu miru. Že lansko zimo sem razodel svojo misel, da je bil ves krik v Berolinski zbornici pred septenatom, in upitje po nemških časnikih o vojski med Nemčijo in Francijo le zvijača, da bi našo pozornost odvrnili od vzhodnega vprašanja. Tihota pa, ki je nastala, dovoljuje nam, da obrnemo svoje oči zopet proti jugo-vzhodu Evrope in v Srednjo Azijo; to pa ravno ni ljubo voditelju nemške politike. Bismark je hotel toraj ponoviti strah pred vojsko z Francijo in sicer po dogodku, ki pa v resnici ni imel namena provzročiti vojsko. Zato je prišel na površje Schnaebele, da je vznemirjal svet, a povoda ni smel dati vojski. Schnaebele je storil svojo dolžnost, in sedaj naj grč. To politično igro je Bismark preračunal natančno na politične razmere svojega nasprotnika. Veliki Berolinski „maestro“ vé dobro, kaj sme pričeti brez kazni in kaj ne. To pa ni še zadnje ognjišče v vzhodnem vprašanju in nekdanji trocarski zvezi.

Angleška družba, ki se je z bolgarsko vlado pogajala o posojilu, ponovila je svoje predloge in pričele so se zopet obravnave. — Ruski listi so pisali, da so bolgarski kmetje obkolili Tirnovo. „Agence Havas“ pa poroča, da je ta novica izmišljena. — Kako se bo rešilo zamotano in kočljivo bolgarsko vprašanje, ne more se prerokovati po sedanjih razmerah. Mnogo poročajo listi iz Bolgarije o nemirih, toda na konečno rešitev nimajo družega vpliva, kakor da bodo države prisiljene, prej ko mogoče določiti Bolgarom položaj, ki se strinja z željami naroda. Odstopiti so hoteli nekteri ministri. To pa ni toliko v zvezi z vnanjim položajem, kakor z notranjimi zadevami. Snide se namreč malo sbranje, in ministri bodo morali narodovim zastopnikom razložiti položaj. Potrebujemo dalje denarja, in tega do sedaj niso mogli dobiti. Kakor poročajo vladni listi, je povsod mir in red po deželi. Sicer so skušali emigranti v Macedoniji in Dobrudži motiti mir, pa bili so le navadni pretepi. Napad iz Dobrudže je odbila mejna straža.

Francoska budgetna komisija je po dolgi debati vsprejela s 27 proti 7 glasovom predlog poslanca Pellatana, da mora vlada predložiti nove nasvete o proračunu ter črtati, kolikor je mogoče. Komisiji se namreč zdé stroški previsoki. — 4. t. m. se je vršila predstava Wagnerjevega „Lohengrina“. Pred glediščem se je zbralo nekaj ljudi, ki so skušali motiti predstavo. Policija jih je razpodila. Glediščni vodja je sklenil, da se daljne predstave ustavi. Tudi kapelnik Lamoureux je javno obljubil, da se opera ne bo več ponavljala. On je kot umetnik spravljal opero na oder, ker je hotel ustreči občinstvu. Ker pa vidi, da se vedno ponavljajo demonstracije, opustil bo predstave omenjene opere. Toliko je že sovraštvo med Francozi in Nemci, da se v Parizu ne sme predstavljati opera, katero je zložil nemški umetnik. — Prihodnji terek se snide zopet francoska zbornica. Posvetovala se bo najprvo z novo vojno postavo, katero je predložil minister Boulanger.

Angleška vlada ima mnogo sitnosti z irsko kazensko postavo. Opozicija je nasvetovala mnogo popravkov, da bo komaj postava končana pred Binkoštim. Opozicija se posebno poganja za to, da bi bila nova postava veljavna le za tri leta.

Rumunski kralj Karol je prišel 4. t. m v Jaš (Jassy), kjer so blagoslovili škofijsko cerkev. Opozicija si je mnogo prizadevala, da bi narod slovesno sprejel kralja, da bi s tem pokazali nezadovoljnost s sedanjo vlado. Kakor pa poročajo listi, vsprejemal je narod povsod kralja slovesno. Kralja so sprejeli ministri.

Nemiri na otoku Kretí so le navadni prepri med kristijani in turčini. Iz Carigrada se poroča o vzroku nemirov: Nek muhamedanec iz Alikana bil je vstreljen. Ko so njegovi prijatelji turške vere prišli po mrtvo truplo, streljali so na dva kristijana in ju ranili. Vsled tega je vlada zaprla tri kristijane in one Turke, ki so streljali na kristjane. Tudi v neki drugi vasi nastal je navaden prepri med Turki in kristijani; ena oseba je bila umorjena, tri pa ranjene. Toraj nemiri niso bili političnega pomena. Tako pišejo turška uradna poročila. — Ko bi pa Grška netila prepire, bila bi nevarnost večja. A tega v sedanjih razmerah ne bo storila. — Drugi viri pišejo, da so Turki s silo odpeljali krščanskega dekleta in vsled tega so nastali omenjeni prepri in umori. Konzuli vnanjih držav so se prestrašili in hitro uaznanili v Carigrad, da jim pošljejo na pomoč vojne ladije.

V **Sudanu** pričeli so se novi boji. Derviši so prišli z armado od Firketa in zasedli Saras. Polkovnik Chermiside jim hiti nasproti z oddelkom konjice, pešcev in topničarstva. Topničarji so hitro prodrli sovražnikove utrdbe, in derviši pričeli so boj. Pešci so z bajoneti vzeli sovražniku utrjeno mesto. Arabci so izgubili svojega voditelja, deset zastav in 150 mož; 50 jih je palo na begu. Egipčanska armada je izgubila 40 mož, jednega angleškega podčastnika in dva domača častnika.

Afgansko vprašanje je že nekaj tednov vedno na dnevnem redu. In to je naravno. Anglija je v Bolgariji očitno nasprotovala Rusiji, ta pa je razvila afgansko vprašanje, ki je za Anglijo velikega pomena. Če Rusija dobi danes ali jutri dežele afganske, stoji na pragu bogate Indije, ki je Angležem prvi zaklad. V Peterburgu posvetuje se že več dni komisija o afganski meji, a dosedaj brez uspeha. 4. t. m. so se gospodje zopet posvetovali, ne da bi bili kaj sklenili. Anglija že ponuja Rusom Herat z okolico, kakor pa se kaže, Rusi niso zadovoljni s predlogom. V torek je zadnje posvetovanje.

Izvirni dopisi.

Iz gorenjske Doline, 6. maja. (Nov križev pot v Ratečah.) Predzadnja fara v naši Dolini so Rateče, kjer se vode „raztekajo“ na dve strani: Sava teče proti jugu, drugi potoki pa proti koroški strani. Vsa fara je le ena sama vas z dvema cerkvicama. Farna je posvečena sv. Duhu, cerkevica na pokopališču pa sv. Tomažu. Prečastiti gospod župnik je najstarejši duhoven v škofiji in tudi najstarejši v fari. Rojen je bil dne 20. oktobra l. 1801. v Višnji gori. Po pravici toraj trdi vedno veseli gospod župnik sam o sebi, da je on eden prvih mož tega stoletja!

Neka dobrotnica, rojakinja Rateška, je dala napraviti nov križev pot za farno cerkev. Ker domačega gospoda župnika pisarenje težko stane, vredil je vse potrebno preč. gospod župnik J. Azman. Naročil je delo pri J. Heindlnu na Dunaji. In nikomur ni žal zato. Kajti izvršil je delo zares mojstersko. Podobe so prav lepe, okvirji zelo okusno izrezljani in deloma pozlačeni, napisu lično napravljeni. Cena nekaj nad 300 gl. za tako krasen kinč hiše božje pač tudi ni previsoka.

Sv. Florijana Ratečanje posebno praznujejo. Včasih še možje nalašč hodijo ta dan gledat po hišah, da bi gotovo nobeden ne prijel za navadno delo, tudi za šivanko ne. In ravno ta dan je bil odločen, da se blagoslovi novi križev pot. V ta namen smo imeli najprej lepo procesijo z novimi tablami križevega pota, ki so jih fantje nosili, dekleta pa so zraven svetile. Na to je imel preč. g. o. Jožef Bizavičar iz Ljubljane prazniku in slovesnosti prav primeren govor, potem pa je blagoslovil križev pot in in ga brž na to obmolil po cerkvi. S slovesno sv. mašo in zahvalno pesmijo je bila dokončana dopoldnanska pobožnost.

Popoldne pa so po litanijah prenesli stari križev pot v podružnico, kjer smo po kratkem nagovoru zopet opravili pobožnost sv. križevega pota in slednjic še enkrat zapeli „zahvalno pesem“.

Vsi ljudje pravijo, da je bilo ta dan v Ratečah zelo lepo, nenavadno lepo. S čemur so se Ratečanje sami mogli skazati ta dan, so se tudi skazali. Postavili so več mlajev, streljanje in pritrkavanje je kar tekmovalo med seboj. Cesar pa sami ne premorejo, dobili so od sosedov. Tako je n. pr. organistovka iz Kranjske gore šla s svojimi pevci Rateške orglje oživit in slovesnost povzdignit.

Vreme je bilo prav ugodno za tako slovesnost, polja in travniki pa so pogrešali krepilnega dežja. Sicer je pa v noči od 5. do 6. t. m. tudi dežja padlo za prvo potrebo.

Iz Moščenic, 5. aprila. Včerajšnjega dneva se bodo vsi prebivalci našega starega mestica — mladi in stari — vedno z veseljem in z radostjo spominjali. To izvanredno veselje napravila nam je Nj. Visokost cesaričinja Štefanija, ktera je sedaj v krasni Opatiji, ter se iz Opatije včeraj popoldne tu sem pripeljala. Najprej po dohodu se je podala v župnijsko cerkev, ter skazala čast Najvišjemu, a na to si je ogledala cerkev.

Med tem se je kakor blisk razširil glas po mestu, da je cesaričinja došla, in brzo so se zbrali prebivalci na trgu, ter težko čakali, da bi se povrnila in bi jo zamogli pozdraviti. In ko je prišla na trg, pozdravili so jo vsi navzoči s krepkimi „živio!“ Živila Štefanija!“ „Živio cesar Franc Josip!“

„Živila Elizabeta!“ „Živio Rudolf!“ Cesaričinja je na vse živio-klice prav prijazno in ljubeznjivo odzdravljala ter na to si ogledala lepo lego malo nad morjem stoječega mestica, od koder je krasen razgled po morji, na Reko in na vsa ob morski obali ležeča sela. — Ko se je vsedla zopet v kočijo, so se ponavljali krepki živio-klici, med katerimi nas je cesaričinja zapustila. Živio-klici so se še dolgo ponavljali. Vsem navzočim se je brala radost na obrazih in le jeden glas se je čul, kako ljubeznjiva in prijazna da je Štefanija, in kako pobožna da je naša vladarska hiša.

Domače novice.

(Gg. trgovca Perdan in Velkoverh) sta kupila tako zvano pekovsko njivo (od Poljskih ulic proti kolodvoru). Temu nakupu sledile bodo najbrž stavbe poslopj ob Reseljevi novi cesti, ki bodo sklenile Ljubljano z južnim kolodvorom ter z drugimi gori že stoječimi poslopji.

(Gospá dr. Fuchs-ova) začela je ta teden temelj kopati precej velikemu poslopju ravno nasproti novemu učiteljskéu ob Reseljevi cesti.

(V Heregovino) se je odpeljalo te dni 1000 vojakov domačega in družih pešpolkov. Ustavili so se najprej v Trstu, po kratkem odpočitku jih je popeljal parobrod v Dubrovnik, od koder odidejo na svoj stalni kraj.

(V Gorico) pride jutri mil. g. nadškof Graški dr. Zwerger, ki se vrne iz Rima ter obišče Goriškega knezo-nadškofa dr. Zorna. Tudi kardinal Van nutelli pride jutri z Dunaja ter se ustavi v Gorici.

(Osobne vesti.) Okrajni komisar v Gorici, g. J. pl. Fabris, je imenovan okrajnim glavarjem v Pazinu. — Okrajni glavar grof Manzono šel je v pokoj.

(Župnijske skušnje) v Goriški nadškofiji sta delala č. gg. Jan. Battaino in Jos. Primšar.

(Nemško-slovenska slovnica) za Nemce, s posebnim ozirom na vojaško terminologijo izšla je ravnokar v Celovci v tiskarni „Družbe sv. Mohora“ v drugi pomnoženi in popravljani izdaji. Spisal jo je dobro znani rodoljub in velezaslužni pisatelj strokovnih vojaških knjig g. Andrej Komel vitez Sočebranski, upokojeni e. kr. major. Prva izdaja te slovnice je izšla leta 1877.; bila je učna knjiga za Nemce v vojaških šolah, kjer je slovenščina obligaten predmet, kakor n. pr. v Trstu. Z dovoljenjem e. kr. vojnega ministerstva izdal je letost g. pisatelj knjigo v drugi izdaji. V predgovoru piše, da je pravilno znanje slovenščine potrebno tudi vojakom. Mnogi nasprotniki očitajo, da je slovenščina reven in surov jezik. A to očitaje je neopravičeno, in tako govoré le oni, ki ne poznajo lepote in bogastva slovenskega jezika. In kar se tiče surovosti, moramo jezik presojati po omikanih ljudéh, ki ga govoré. V surovih ustih pa je vsak jezik surov. — V htrici nismo mogli natančno pregledati slovnice, da bi jo po zasluženju ocenili. Slovnici so pridejani: dodatek govornih vaj, praktični razgovori iz vojaškega življenja, slovarček slovensko-nemški, nemško-slovenski, spisek nekterih krstnih in zemljepisnih imen. — Gosp. pisatelj sam piše v predgovoru, da je slovnica namenjena ožjemu vojaškemu krogu, kjer naj bi koristila, kar tudi mi srčno želimo.

Telegrami.

Dunaj, 8. maja. Iz Prešova (Eperies na Ogorskem) poroča se o velikem požaru. Pogorelo je do sto hiš, mej njimi mnogo javnih poslopj. Zgorelo je mnogo otrok. V Nagykároly tudi velik ogenj, najlepši del mesta je razrušen, pogorelo je dvesto hiš. Grad grofa Karoly-ja so rešili z največjim trudom, krasna stranska poslopja, steklene hiše so uničene.

London, 7. maja. Dolenja zbornica je zavrgla s 317. proti 233. glasovom predlog Gladstoneje v gledé afére časnika „Times“ proti Dillonu. Gladstone je namreč nasvetoval, da zbornica izvoli odsek, da se posvetuje o tožbi časnika „Times“, ki je Dillonu imenoval lažnika. Zbornica je potrdila predlog vlade, da se tožba proti časniku „Times“ izroči sodniji.

Prošnja za doneske katoliškemu misijonu na Danskem.

Milostni gospod knezo-škof Ljubljanski, Dr. Jakob Missia, so blagovoljno dovolili, da smemo v Ljubljanski škofiji nabirati milodarov za katoliški misijon na Danskem, ki se sicer veselo in lepo razvija, pa je vedno v velikih zadregah in stiskah.

Za časov Martina Lutra se je katoliška vera v Danskem kraljestvu popolnoma zatrla, da niti ena sama družina ni mogla svojim otrokom ohraniti edino zveličavne sv. vere. In do leta 1849. se ni smel povrtni noben Danec v naročje katoliške cerkve, če ni hotel zapasti smrtni kazni. V teh žalostnih časih napravila si je edino le Avstrija za svojega poslanca v Kodanji (Kopenhagen), glavnem mestu Danskega kraljestva, majhno kapelico in še to le z veliko težave.

Kakor iskra pod pepelom skrita, tako je tlela katoliška vera na Danskem. V najnovejših časih pa je začela luč prave vere, ki je bila po severnih deželah najprej ugasnila, ravno na Danskem, ki je bila za katoliško cerkev popolnoma izgubljena, z nova goreti in žarke svoje razprostirati po vseh severnih deželah. Česar bi človek ne bil pričakoval, zgodilo se je: število tistih, ki se vračajo v katoliško cerkev, narašča od dné do dné, in sicer iz vseh stanov, tudi iz učenih in visokih krogov. Noben misijon ne more reči, da bi v novejših časih tako veselo napredoval, kakor ravno Danskí. Kodanj, poglavito mesto Danske, kjer znanosti cvetó kakor v starih Atenah, je še pred kratkim štel komaj nekaj stotin katoličanov; sedaj pa jih šteje že kakih tri tisoč; — in to mesto nima razun male kapelice avstrijskega poslanca še nobene cerkve!

Da sedanje katoličane v sv. veri ohranimo in še novih pridobimo, ne smemo rok križem držati. — Treba pa pred vsem, da zidamo katoliško cerkev v Kodanji.

V ta namen nam je živo treba hitre in izdatne podpore. Ako se naša prošnja usliši in dobimo potrebne podpore, bodo se kmalo razlegali veseli glasi, kako lepo se v severnih deželah razširja katoliška vera.

Naj se toraj dobra srca usmilijo, ter nam pomagajo, dokler je čas.

Nikjer ni pomoč bolj potrebna, in tudi nikjer ne obeta več sadu, kakor ravno pri Danskem misijonu; kajti pri njem gré v resnici zato, da si luteranske severne dežele ali katoliški cerkvi nazaj pridobimo, ali pa, da začne — ako potrebne pomoči ne dobimo, kar Bog obvaruj — luč katoliške vere na Danskem pojemati, da morebiti za vselej ugasne. Da to zabranimo, trudili se bomo misijonarji z vsemi močmi. Naj nam ljubi Bog k temu ne odtegne svojega blagoslova in svoje pomoči!

Slabotni smo sicer misijonarji osamljeni; močne in srčne pa se čutimo zedinjeni z našo ljubo materjo, sv. katoliško cerkvijo. Katoliško srce je namreč bogato v veri, bogato v ljubezni. Katoliška srca se bodo zato, kakor za časov svetega Ansgarja, Danskega apostola, tako tudi še danes milostljivo ozirala na zgubljene ovčice severnih krajev; — tudi na katoličane, ki prebivajo v Islandiji in Grenlandiji, kajti tudi ta dva otoka spadata k Danskemu misijonu.

Prvič — odkar živi Danski misijon — prvič si upa klicati na pomoč krščansko ljubezen in dobrotljivost. To jasno priča, kako trda se godi sedaj temu misijonu. Ako se nam toliko potrebna pomoč odreče, je nevarnost velika, da naše delo, ta cveteči in nadepolni misijon, razpade in pogine. V imenu vseh Danskih duhovnikov in katoličanov toraj prav srčno in lepo prosim, da se nas v hudih stiskah usmilite in podpirate z milimi darovi naš tako nadepolni misijon. Prosim tudi, da nas priporočate svojim znancem, kateri so krščanskega duhá in sreá.

Podpirajte toraj vsi, bogati in revni, vsak po svoji moči, to delo krščanske ljubezni. Darujte vsak en kamenček za hišo božjo, ki se bo zidala v Kodanji v čast nebeški materi, Kraljici sv. rožnega venca. To svetišče nebeške kraljice v mestu na severu, imenovanem „kraljica severnega morja“, pričalo bo še poznim rodovom, kako goreče časté kranjski katoličani nebeško svojo Mater, kako živo plamtí v njih srcih ljubezen do Kraljice sv. rožnega venca.

Vsako, tudi najmanjše darilce, bode se hvaležno sprejelo; in vsi misijonarji in katoličani na Danskem bodo pri sv. mašah in molitvah vedno se

spominjali svojih dobrotnikov in Boga prosili, naj jim vsak darček stoterno povrne.

Premil. gosp. knez in škof Ljubljanski priporočajo najtoplejše katoliški misijon na Danskem veleč. duhovnikom in vernikom Ljubljanske škofije.

Darovi, ki se ne bodo osebno meni izročili, pošljajo naj se prosim, preč. knezo-škofijski pisarni v Ljubljani. Sprejemali jih bodo tudi v Ljubljani: Čč. oo. Lazaristi, čč. oo. Frančiškani, čč. gg. Uršulinke; čč. Usmiljenke sv. Vincencija Pavlanskega, čč. Šolske Sestre III. R. Sv. Fr. v Marijanišči in vredništvu „Slovenca“ in „Zgodnje Danice“.

Došli darovi z imeni darilec priobčili se bodo v „Slovenca“ in v „Zgodnji Danici“.

Dr. Jos. Albert Ferus,

Danski misijonar.

sedaj stanujoč pri čč. oo. Lazaristih v Ljubljani.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
	7. u. zjut.	734.19	+19.4	sl. jzap.	del. jasno	0 00
	6. 2. u. pop.	735.88	+20.6	sr. jzap.	d. oblačno	
	9. u. zveč.	736.96	+16.2	sr. jzap.	oblačno	

Čez dan del. jasno, lpo 8. uri se je pooblačilo. Srednja temperatura 18.7° C., za 5.6° nad normalom.

Današnjemu listu je priložen imenik knjig g. H. NIČMANA, bukvozeva v Ljubljani.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

7. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 95 kr.
Sreberna 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 25 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 80 "
Akcije avstr.-ogerske banke	874 " — "
Kreditne akcije	278 " 50 "
London	126 " 95 "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	10 " 05 "
Ces. cekini	5 " 98 "
Nemške marke	62 " 27 1/2 "

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, storje za štokadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča góri podpisani.

(5)

Albert Samassa v Ljubljani.

Orodje za cerkev in dom.

Nov, bistveno pomnožen cenilnik je ravnokar izšel na svitlo ter se razpošilja zastonj in franko.

Tuji.

5. maja.

Pri **Maliču**: Baehrach, Schiffler, Kralovsky, Löwy, Poltnig, Grünberg, Schmidt in Weiss, trgovci, z Dunaja. — Leopold Zessner, trgovec, iz Beljaka. — Stalzer, posestnik, iz Kočevja. — Jož. Gorup, zasebnik, iz Reke.

Pri **Stonu**: Janez Skul, c. k. dvorni gardist, z Dunaja. — Blau, Pfeiferer, Hirschler, Tippel, Reitmaier, Kondela, Weiner, Löwy, Kunz in Jangerin, trgovci, z Dunaja. — Herm. Gössel, trgovec, iz Prage. — Salom. Weiss, trgovec, iz Budapešta. — Janez Gröger, tovarnar, iz Českega. — Leopold Kramer, tovarnar, iz Nemčije. — Ferd. Porubka, potovalec, iz Gorenje Avstrijskega. — Geissler in Lehm, usnarja, iz Českega. — B. pl. Jankovich, asekurančni nadzornik, iz Grada. — G. Micori, zasebni uradnik, iz Grada. — Henrik Fuchs, potovalec, iz Grada. — Kalister, trgovec, s soprogo, iz Brežje. — Ludovik Schellander, uradnik, s soprogo, iz Celja. — Anton Kašmel, posestnik, iz Vranskega. — Louiza Novak, soproga nadsodvetnika s hčerjo, iz Idrije. — Pavel Šubic, slikar, iz Poljan. — Vallentich, zasebnik, iz Českega. — O. Homann, posestnik, iz Radovljice. — Henrik Otto, inženir, s soprogo, iz Reke. — Riesi in Kisselich, zasebnika, iz Reke. — Marija Primossini, zasebnica, iz Laškega. — Edv. Printz, inženir, iz Pulja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Malin, Kohn in Süß, potovalci, z Dunaja. — Alojzij Scholz, oskrbnik, iz Štajarskega. — Meglič, posestnik, iz Vranskega. — Pavšek in Malinovič, zasebnika, iz Trsta.

Pri **Avstrijskem caru**: Anton Sturz, asekurančni uradnik, iz Grada. — Franc Tschernelitsch, zasebnik, iz Beljaka. — Kokal, uradnik, iz Št. Jakoba.

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.**

Marijacejske kaplice za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodecu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodecu, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozarjamo, da se tiste istište Marijacejske kaplice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**cvetu zoper trganje po dr. Maliču**“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr. Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrniti.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah 3 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljšo mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi itd. otekanju nog, mehurjih na nogah, izvijnjenju, tiščenju od sedla in oprave, pri sušeti itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljava. (14)

„AZIENDA“,

avstrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim nezgodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša 6 milijonov frankov (2,400.000 gl.).

„AZIENDA“ zavaruje proti

škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče cenó in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri

glavnem zastopu „AZIENDE“ v Ljubljani,

Slonove ulice šte. 52.

JOSIP PROSENC,

glavni zastopnik.

(1)